

Els desheredats fan versos en català

aniol resclosa

GIRONA | D. BONAVENTURA/M.PALLARÈS

"Cal poder escoltar la veu dels desheredats del món, i cal poder-la escoltar en català". Així es manifestava ahir Pepa Úbeda (Carcaixent, Terra Alta, 1953), la guanyadora del Premi Miquel de Palol de Poesia amb *La meua frontera*, que es mostrava doblement satisfeta: per la consecució del premi, però també per ser valenciana i haver guanyat el guardó en català, i a Catalunya. Aquest poemari en dues parts està dedicat, segons aquesta llicenciada en Filosofia i Lletres i Belles Arts, "als desheredats del món". I es refereix amb aquest qualificatiu a tots els oblidats, d'una manera molt inclusiva; en primer lloc va parlar dels oblidats històrics, "els de la Guerra Civil i la postguerra, molts dels quals encara no han estat soterrats ni han obtingut la memòria que mereixen". Però *La meua frontera* també es refereix al record personal, als familiars i avantpassats "que cal recordar", i, finalment, "als desheredats de la terra". S'esdevé que Úbeda, tal com va explicar, és una escriptora de natural viatger; i gràcies a això ha pogut conèixer de primera mà la dramàtica situació que viuen països com El Salvador o Nicaragua, ja que a més també està vinculada a organitzacions d'ajuda. Per això va voler "fer sentir la veu" d'aquestes persones, i fer-les parlar en català és, per a l'escriptora, "tot un homenatge".

